

וילך חי"ט שיחה א'

ר"ה ופרשת נצבים קאי על האחדות שמצד שורש נשמות ישראל, ויוה"כ ופרשת וילך קאי על המשכת האחדות למטה – כפי שבנ"י הם במקומם.

"נצבים" ו"וילך" הם בעצם סדרה אחת המתחלקת לשתיים, כי הם ענין אחד. אך בפרטיות פרשת "נצבים" שייך לר"ה, שלכן קוראים אותו קודם ר"ה, ופרשת "וילך" שייך ליוה"כ, שלכן לפעמים קוראים אותה לאחר ר"ה לפני יוה"כ.

וביאור הענין: ר"ה ויוה"כ ענינים אחדות - "אתם נצבים היום כולכם", "בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל" – בעת הכתרת המלך. והחילוק ביניהם הוא שבר"ה האחדות הוא מצד שורש נשמות ישראל למעלה, שבהם היה הבחירה, והם מעוררים את הרצון למלוכה. ולכן אין אומרים וידוי בר"ה כי בשורש נש"י לא שייך חטא. וביוה"כ האחדות נמשכת למטה, שלכן כל ישראל שווים בעינוי יוה"כ (שבענין של קום ועשה ישנם חילוקים בהקיום משא"כ בלא תעשה), וממשיכים את האחדות גם למטה, ועד ש"אנו מתירים להתפלל עם העברנים".

ועד"ז בניצבים וילך, ש"נצבים" הו"ע האחדות כפי שבנ"י הם "לפני ה' אלוהיכם" (שרשם למעלה), ו"וילך" הוא האחדות כמו שנמשך למטה ש"וילך משה וידבר אל כל בני"י" – כמו שהם במקומם.